

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2020. FEBRUÁR

2.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Farsang farka

Farsangban senki se búsul,
járom én is szépen, rútul,
kihasadok jókedvembe',
csapjatok a tenyerembe.
Mint a kecske, úgy szökök!
nem vagyok én rossz kölyök,
csak a kedvem csudajó,
figyel a sok szemgolyó.
Addig járom, s dalolok,
míg a szuszból kifogyok.
Gyere te is, örvendjél:
itt a tavasz, nincs már tél!

Réztepsiben sül a málé,
majd menyasszony leszek már én.
Ma menyasszony, holnap asszony,
Holnapután komámasszony.

Húshagyó! Húshagyó!
Itt maradt az eladó!
Akinek van nagylánya,
hajtsa ki a gulyára!
(Népköltés)

BERTÓTI JOHANNA

Csujogatások gyerekeknek

Szól a zene, áll a bál,
a sok táncos kiabál.
Fülig ér mindenki szája,
az egész ház ropja-járja.
Hujujujujujú!

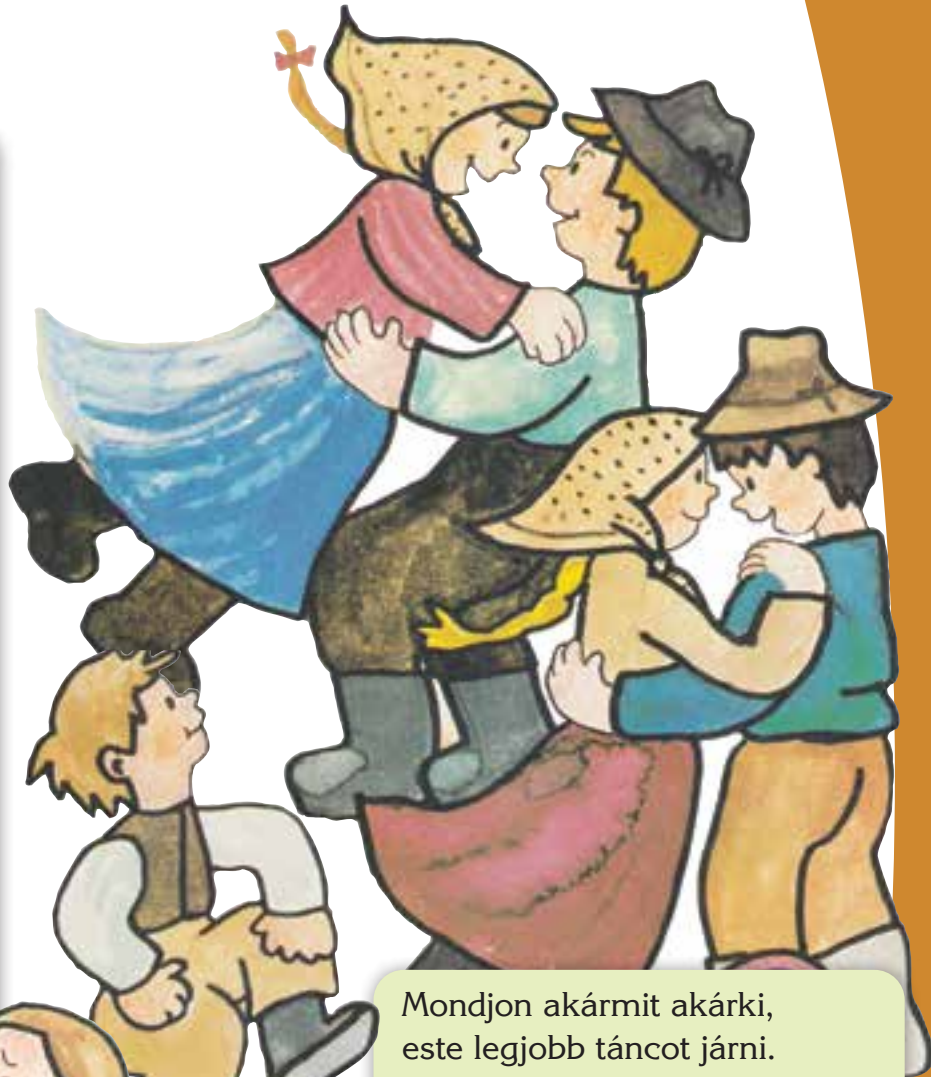
Keringünk, keringünk,
tisztá víz lett az ingünk.
Lecseréltük, rázzuk magunk,
amíg megint kiizzadunk.
Hujujujujujú!

Forgunk, pörgünk, szédülünk,
jobb lesz, hogyha leülünk.
Ez aztán a turpisság!
Forog velünk a világ.
Hujujujujujú!

MADÁR ESZTER rajzai
a DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
Farsang farka című
kiadványából

Mondjon akármit akárki,
este legjobb táncot járni.
A szomszéd bácsi is ropja,
hallom, hogy kopog a botja.
Hujujujujujú!

A lábam már tántorog,
de csak tovább táncolok.
Álmomban a táncparketten
a mackómmal járjuk ketten.
Hujujujujujú!

LÁSZLÓ NOÉMI

Kívánságműsor

A spenótot utálom.
Paradicsomot nem eszem.
Csak csokit kérek, a felét
holnapra elteszem.

Levest ne adj, rosszul leszek,
a borsót nézni sem tudom,
egy marék chips vagy mogyoró
bearanyozná a napom.

Az uborkát, a paprikát
lenyelni végképp nem lehet.
Főzz tejbegrízt, és rajzolj rá
eperlekvár-szívet!

CSEH KATALIN

Kifőzde

Sül a kolbász, sül a hús,
várd meg szépen, el ne fuss!

Húsleves fő, aransárga,
mint a déli nap sugára.

Spenót készül s tükörtojás,
az lesz ám a finom fogás.

Krumplipüré s rántott gomba,
a szakácsnak sok a gondja?

Párolt rizs meg kacsamáj,
Jóllaktál már? Ó, be kár!

Desszertünk a palacsinta:
csokis, dzsemes, csalafinta.

KISS LEHEL

A finomságról

Ha a spenót nem finom,
én sem leszek finom a spenóttal:
az abroszra, a földre „véletlenül”
mind kilapátolom.

– Hé, te gyerek! – kiáltott apukám. –
Csak finomabban azzal a spenóttal!
Attól leszel egészséges, ha nem tudnád...

Mért van az, hogy a legfinomabb dolgok
a legegészségtelenebbek?!

– Nem vagyok eléggé finom? –
kérdéstem apukámat.

– Hááát, nem mondhatni...!

– Figyelj, Apa! A spenót nem finom,
de nagyon egészséges. Igaz-e?

– Igaz.

– Én sem vagyok eléggé finom:
ezek szerint egészséges vagyok,
így már nem is kellene
megennem ezt a spenótot, ha nem tudnád...

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Illusztráció

Márton Éva rajzához

Egy sakktáblán egyszerre minden idő ott van,
minden lépés.

A bástyán diót törnek,
a futó bevásárol a boltban.

A nagymamakirálynő tojáshabot ver,
a gyalog diót darál.

A király kibámul az ablakon,
a ló egy vágta után gőzölög.

Egy sakktáblán minden idő ott van,
mindenkinek jut lépnivaló.

Márton Éva rajzai
a Koinónia Kiadó
gondozásában
megjelent,
Szócs Margit:
Boldizsár
a repülő mese-
szőnyegen című
kötetéből

SZŐCS MARGIT

Aranygaluska vaníliasodóval

Estévé vénült már a délután, amikor megszólalt a kapucsengő. Nagymama örvendezve szaladt ajtót nyitni.

– Csakhogy megjöttetek – mondta átölelve Anyáékat, majd kifogta nyakába ugró unokáját.

– Mikor készítünk aranygaluskát vaníliasodóval? – kérdezte Boldizsár köszönésképpen.

– Hosszú a vakáció, találunk rá alkalmat – válaszolta Nagymama.

– Ma süssük meg, kééérlek! – dörgölődött Boldi Nagymama kötényéhez.

Nagymama, bár fáradt volt, nem bírt ellenállni unokája kérésének.

– Nem bánom, elkezdhetjük – egyezett bele. – Vacsora után megtörjük a diót, és megfőzzük a vaníliasodót. Holnap kora reggel megdagasztom a tésztát, hogy megkeljen, mire felébredsz.

– Hurrá! – kiáltotta Boldizsár, békaugrással körözve a konyha földjén.

Vacsora után, amíg Anyáék kicsomagoltak, Boldizsár és Nagymama hozzálátott a diótöréshez. Olyan kopácsolás verte fel a konyhát, hogy a harmadik szomszédba is elhallatszott. Amikor kész voltak, Boldizsár elővette a diódarálót, és ledarálta az egész kupacot.

Közben Nagymama feltört három tojást, szétválasztotta a sárgát a fehérjétől. A sárgákat egy fazékba tette, megszórta

vaníliás cukorral, és átadta Boldinak, aki egy fakanállal habosra keverte. Ekkor Nagymama egy evőkanálnyi lisztet kavart az illatos masszába, apránként felöntötte tejjel, és az edényt a tűzhelyre tette. Boldi addig kavargatta, amíg a lé elkezdett sűrűsödni. S kész is volt a vaníliasodó, melyet edényestől hideg vízbe állítottak.

A főzés végeztével Nagymama bement a nappaliba Anyáékkaal beszélgetni. Boldi a konyhában maradt, és tovább kavargatta a vízbe tett sodót, hogy hamarabb hűljön. Meg is kóstolta, hogy ellenőrizze, jól sikerült-e? Langyos volt, és nagyon finom. Aztán vett még egy kanállal, még egygel és még egygel, mindaddig, amíg meghallotta Nagymama hangját:

– Hol vagy, Boldizsár?

– Jövök, csak beteszem a sodót a hűtőszekrénybe, mert kihűlt! – válaszolta Boldi.

– Nagyon ügyes vagy – dicsérte meg Nagymama.

Másnap reggel ébredés után Boldizsár bekukkantott a dagasztó tálba, és elégedetten látta, hogy a tészta tekintélyes, aransárga pocakot növesztett.

– Nagymama, gyere gyorsan, mert megkelt! – kiáltotta boldogan.

– Mindjárt jövök – hallotta a fürdőszobából Nagymama hangját.

– Mennyit ülsz még benn? – kérdezte, mert hirtelen eszébe jutott a vaníliasodó.

– Öt percet, csak amíg lezuhanyszom.

– Maradj nyugodtan, nem kell sietned – mondta Boldizsár felcsillanó szemmel, s máris a hűtőszekrényénél termett, kivette az edényt, és belekortyolt.

A sodó jó hideg volt, s még a tegnapiánál is finomabb. Boldi csak itta, itta. Mikor nyílt a fürdőszoba ajtaja, gyorsan visszatette a helyére, és körbenyalta a száját, akár egy kiscica.

– Kezdhethük a sütést – szölt Nagymama, majd megolvasztotta a vaját, megcukrozta a darált diót, előkészítette a tepsit, és Boldira adott egy zöld kötényt.

Boldizsár a korábbi vakációkban már jól begyakorolta az aranygaluska készítését. A kelt tésztát kis darabkákra szaggatta, melyeket először az olvasztott vajba, utána a darált dióba forgatott, azt követően pedig egymás mellé helyezett a tepsibe. Időközben, amikor Nagymama nem nézett oda, le-lenyalogatta a kezére ragadt, vajas, cukros diót. Amint a tészta elfogyott, Nagymama betette a tepsit az előmelegített sütőbe, és bő félóra múlva már kész is volt a rózsaszínre pirult aranygaluska. Boldi és Anyáék alig várták, hogy megkóstolják.

– Még egy kis türelem, nem jó túl forrón enni – mondta Nagymama, tányérokra rakva a párolgó süteményt, majd elment a vaníliásodóért.

– Nem hiszek a szememnek! – kiáltott fel. – Tele volt a fazék, s most csak negyedéig van!

Boldizsár zavartan pislogott a rászegeződő tekintetek keresztüztüében.

– Biztosan elpárolgott főzés és kihűlés közben. A tanci mesélte, hogy a folyadék elpárollog, ha melegítjük. Lehet, hogy sodófelhő lett belőle – mondta szemét a plafonon legeltetve.

– Igen? Nos, ha így történt, várunk kell az evéssel, míg elered a sodóeső – jelentette ki Nagymama.

Boldinak nem tetszett a helyzet alakulása. Mentő ötlete támadt.

– Lehet, hogy mégsem párolgott el – fantáziált tovább –, hanem felfalta egy hűtőszekrényben rejtőzködő, éhes béka, aki csak a vaníliásodót szereti. Nincs kizárva, hogy születésnapja volt, s nagyon örült, hogy megünnepelhette. Én nem sajnálom tőle. Főzhetünk még egy adagot...

– Jól van, jól van, kisunokám, szeretem, hogy ennyire elnéző tudsz lenni egy sodóra éhezővel, bárki is legyen az – mondta Nagymama mindentudó mosollyal.

Boldizsár megkönnyebbült, hogy nagymama tréfával oldotta meg a számonkérést. Örömeiben rögtönzött is egy versikét:

Gurul a nap, labdából van,
béka ül a sodó-tóban,
összebrekeg hetet-havat,
kiissza az egész tavat,
brekeke, brekeke,
kvakk-kvak-kvak.

– Egészen ügyes, te csalafinta kisbéka – dicsérte meg a költeményt Nagymama, miközben az aranygaluskákra csurgatta a maradék vaníliásodót.

A mese
megszületését
támogatta:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

A jéghegy

Norvég mese

Messze-messze északon gőgösen úszott egy jéghegy a tengerben, jégkoronás fejét magasra tartotta, hátán fókák játszadoztak, alatta halak tanyáztak, oldaláról sirályok szálltak fel a végtelen tengerre.

– Én vagyok a tenger királya! – kiáltotta.
– Hatalmasabb és erősebb mindenkinél!

Kacagott, hogy csak úgy rázkódott belé. A nagy rázkódástól megijedtek a fókák. A sirályok felrebbentek, a halak pedig mind elúsztak a közeléből.

A nap éppen akkor bújt ki a látóhatár szélén a tengerből, és így szólt hozzá:

– Tudd meg: a dicsekvés és a kérdés sose vezet jóra!

– Mit akarsz, nap, te öreg golyóbis? – hahotázott a jéghegy. – Hiszen még annyira sem tudsz átmelegíteni, hogy jégszakállam megolvadjon! Hiszen csak a fejemet és a nyakamat dugom ki a vízből. Óriási testemet a tengerbe rejtem. Ezért félnek annyira tőlem a nagy hajók, ha a közelembe érnek!

A nap rettenetesen megharagudott a beképzelt jéghegyre. De csak ennyit mondott:

– Még találkozunk!

S azzal eltűnt a fellegek mögött.

A büszke jéghegy pedig úszott, úszott egyre lejjebb és lejjebb a napfényes dél felé. A sirályok, a fókák és a halak figyelmeztették: ne menj meleg vizekre! De a jéghegy nem hajlott a szavukra.

Újra előbújt a nap a tenger szélén. De most nem volt sápadt és gyenge, mint fent északon. Tüzes sugarai vakító fényesen csillogtak a hullámozó vízen. Egyre izzóbban tűztek... Egyszer csak érezte a jéghegy, hogy büszke koronája meglazul, hatalmas teste meggyöngül.

Most már nem dicsekedett! Most már úszott volna visszafelé a hideg északra, de a hullámok útját állták, és lefelé sodorták.

A nap végignézte, miként kisebbedik, hogyan olvad szét. Azután csendesen csak ennyit mondott:

– Megmondtam, jéghegy, még találkozunk...

BALEY ENDRE

Hópihetánc

Februári felhőfalka
pihe-puha, tarka-barka,
napsugárra fittyet hány;
hópihetánc, hópihetánc,
járja a büszke szélkapitány.

Illeg-billeg, nézd, hogy ropja!
Süveget rak a bokrokra,
lépte nyomán hópaplan;
hópihetánc, hópihetánc,
holnaputánra messze rohan.

Milyen állatokat ismersz fel
a rajzokon?
Ezek közül melyik él nálunk is?

A három csibe

Francia népmese

Élt egyszer egy tyúkanyó. Ennek a tyúkanyónak volt három csibéje. Az egyik vörös, mint a róka, a másik fekete, mint a kormorán, a harmadik pedig fehér, mint a frissen esett hó. S mert rosszak voltak és engedetlenek, tyúkanyó egy napon elkergette őket.

Ment, ment a három kiscsibe, addig mendegélt, míg egy irdatlan nagy erdőbe nem ért. Ott egy kis tisztás szélén állt egy kicsi kis kunyhó.

A fekete csibe ajánlkozott, hogy majd megvizsgálja: jól zár-e a kilincs. Azzal már be is röppent a kunyhóba, és úgy magára csapta az ajtót, hogy azon egy lélek se juthatott be.

Csúfondárosan kiáltott ki az ablakon:

– Künn tágas, benn szoros! Építsetek magatoknak másik kunyhót!

Sírva bandukolt tovább a két kis testvér. Mentek, mendegéltek, míg egy másik szép kis tisztásra nem értek. Nekiálltak tüstént a kunyhóépítésnek. Amint a kunyhó elkészült, a vörös csibe ajánlkozott, hogy megnézi: jól zár-e a kilincs. Azzal máris beröppent a kunyhóba, és úgy becsapta maga után az ajtót, hogy azon egy lélek sem juthatott be. Aztán kiszólt az ablakon:

– Most aztán eredj, építs te is kunyhót magadnak!

A szegény kis fehér csibe ott maradt árván, egyes-egyedül, nem segített rajta senki, nem volt se anyja, se testvére.

Egyszer csak csudálatos fényesség támadt! Amikor felpillantott, egy tündér állt előtte. Olyan szép, oly kedves volt, hogy aki csak rá-

tekintett, tüstént elfelejtette minden bűját-baját.

A kis fehér csibe elmosolyodott, és valami köszöntésfélét pihegett a maga csibenyelvén.

A tündér puha tenyerébe vette a pelyhes kis jószágot, és így szólt hozzá:

– Ne búsulj, kiscsibém, tudom én, mi bánt téged. Indulj el bátran, és ha megint tisztásra érsz, építs ott házat magadnak. Meglátod, erős lesz, mint egy vár.

S azzal, amilyen hirtelen jött, olyan gyorsan el is tűnt. A fehér csibe csak ámult-bámult egy darabig, aztán továbbtipegett az úton. Nem kellett messze mennie, hamarosan egy szép, nagy tisztásra bukkant, s nyomban nekilátott a munkának. Ahogy elkészült a kunyhó, megcsodálta kívülről, megbámulta belülről, aztán beköltözött, és vacsorát főzött magának.

Alig telt el néhány nap, a róka megorrontotta a csibeszomszédását.

Odalopakodott a fekete csibe házához, és se szó, se beszéd, bedöntötte a falat. A kiscsibének épp csak annyi ideje maradt, hogy elszaladjon. Addig futott, míg a vörös csibe házához nem ért. De azt hiába kérlete, hiába könyörgött neki, nem nyitotta ki az ajtót.

Eközben odaért a róka is. Míg a fekete csibe remegve lapult a ház egyik falához, a róka besza-

kasztotta a másikat. Most már együtt futott a két ostoba jószág.

Éppen csak hogy elérték a fehér csibe házat, már jött is utánuk száját nyalogatva, nagyokat cuppogtatva a ravaszdi róka. A fehér csibe gyorsan kinyitotta az ajtót, a vörös meg a fekete – hess! – beröppent.

– Nyissátok ki, de tüstént! – morogta vészjóslóan a róka.

– Hát csak gyere, ha tudsz! – ingerkedett a fehér csibe.

A róka nekirugaszkodott az ajtónak, megpróbálta betörni. De láss csodát! Az ajtó meg sem mozdult, hiába dőngette, feszegette. Nekifutott a róka a ház oldalának. De bár-hogy erőlködött, a fal állta az ostromot.

A kiscsibe meg annál bátrabban kiabált:
– No, te híres, gyere, ha tudsz! Hadd lássuk, elbírsz-e velünk!

A róka tehetetlen mérgében fejfel szaladt neki a falnak, és összezúzta rajta a fejét.

A három pelyhes, a fekete, a vörös meg a fehér csibe azóta boldog egyetértésben éldegél. Álló nap sütnék-főznek, vigadoznak.

Legyetek ti is a vendégeik!

DÖME ZSUZSA

Belépés csak jelmezben

Hetek óta lázban égett a mesevilág; alakjai farsang előtt máson sem gondolkodtak, mint hogy milyen maskarát öltsenek magukra. A varangyos békának volt a legkönnyebb dolga, mert akkor változhatott át szépséges királykisasszonnyá, amikor csak akart, de némi leleménnyel a többiek is könnyedén ki tudták találni, milyen jelmezben jelenjenek meg a bálon.

Hanem a szegény törpék igencsak gondban voltak, hiszen bármit aggattak is magukra, természetüket nem tudták megmászítani. Ráadásul a megszólalásig hasonlítottak egymásra, s még eddig minden jelmezbálon őket ismerték fel legelőször. Törték is a fejüket sokáig, mitévők legyenek, végül Tudor mesébe illő javaslattal állt elő.

– Tudjátok, mit? Játsszuk el egymás szerepét!

Nyomban el is kezdtek gyakorolni. Vidor Szundit utánozva napokig álmottasan kóborolt, Tudor Morgó szerepében mindennel elégedetlenkedve egyfolytában dohogott, Hapci tudálékos Tudornak adta ki magát, Szendi pedig reggelente tüsszentőport szipákolt, hogy minél jobban alakíthassa Hapci szerepét. Szundinak nagy megerőltetésébe került, hogy széles vigyorral járjon-keljen: mindenáron derűs Vidornak akart látszani. Morgó a méla Kukát, Kuka pedig ájtatos képpel Szendit utánozta. A végén már alig tudták egymást önmaguktól megkülönböztetni, de szerencsére eljött a farsang ideje.

A hétfejű sárkány – aki egyfejűnek akart látszani, ezért közlekedési jelzőlámpának álcázta a többi hat fejét – volt a kapuőr, s be sem akar-

ta őket engedni. Fontoskodva lobogtatta a meghívót:

– Itt az áll, hogy belépés csak jelmezben!

– Odébb a testtel, apuskám! – morran-
tott rá Morgó, aki különben Tudor volt, az igazi Hapci pedig Tudor szerepében tüsszentési ingerét elnyomva lekezelően mondta:

– Csak tudnám, minek van ennyi szemed, ha nem nézésre haszná-
lod!

A hétfejű sárkány megzavarodott. Amikor látta, hogy a törpék majd' összeroskadnak párányi terhük alatt – a sebtében összeeszkabált hordágyon a Szundit utánzó Vidor horkolt hangosan –, három színben pompázó lámpafején először össze-vissza pislogott, végül zöldre váltott valamennyi szeme. Sarkig tárta az ajtót, a törpekülönítmény pedig minden feltűnés nélkül bemasírozott a bálba.

A siker leírhatatlan volt, de én a kedvetekért mégis megkísérlem felidézni a fergeteges hangulatot. A ruha- és jellemcsere még a gonosz mostohának öltözött Hófehérkét is megtévesztette egy fikarcnyit, de azért nem esett ki a szerepéből: magára erőszakolt irigységgel, fitymálva mustrálta a díszes báli forgatagot. A békákból verbuválódott zenekar hiába húzta a tust teljes erejéből, Vidor (Szundi szerepében)

– végre hatott az altatópor! – továbbra is édesdeden aludta az igazak álmát. Morgó a tőle telhető legbambább képpel játszotta Kukát, Kuka meg átszellemült arccal olyan élethűen alakította Szendit, hogy a bál fővédnöke neki ítélte „A legszendébb törpe” díjat. Szendi megállíthatatlanul tüsszögött, Tudor folyton elégedetlenkedett, hogy valóságos Morgónak látszódjék, Szundi pedig hősiezen állta a sarat egészen hajnalig, pedig igencsak fészkelődött már benne egy jóízű ásítás...

Azt ugye mondanom sem kell, hogy a Hamupipőkének öltözött királykisasszony túsarkú cipellőit hátrahagyva mez-télláb ropta hajnalig, s az álomba merült Vidor kivételével minden törpét megtáncoltatott.

A királyfiak gúnyájába bújt szegény szabólegények meg ott ácsorogtak körülöttük, s elragadtatásukban egyfolytában verték a taktust.

Nahát! Már biztosan kitaláltátok, hogy az idei farsangi bálból a törpék hozták el a pálmát. Máris elkezdtek törni a fejüket, hogy jövőre mivel lepjék meg a publikumot.

Végre nyugovóra térhet e mese írója is, hiszen szédül szegény, és zsong a feje, amin nem is lehet csodálkozni, mert már maga sem tudja, hogy ebben a nagy fölfordulásban ki kicsoda.

De ti, gyerekek, ugye figyeltetek? S ha el tudjátok sorolni, melyik törpe kit utánozott, írjátok meg nekünk – s akkor azon kívül, hogy a szerző hétrét hajolva emeli meg előttetek nem létező kalapját, elnyerhetitek a Legfigyelmesebb olvasó címet is.

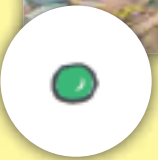
El ne felejtsétek a borítékra ráírni: Belépés csak jelmezben!

Állítsátok úgy sorba a törpéket, hogy kiolvashassátok a hátukra írt mondatot. Hogy hangzik?

Összekeveredtek a mesekártyák. Keresd meg mindeniknek a párját, és rajzold be a jelét az üres pöttybe.

MAJTÉNYI ERIK

Jóéjszakát

Nem jár már
odakint senki,
este van,
le kell pihenni!

Nézd, a fa ága
paplant húz magára
tisztá fehér hóból,
puhából, bolyhosból,
s nyugovóra térnek
minden földi lények,
mókus az odvába,
kocsi a garázsba,
kisgyerek az ágyba.

Elcsöndesül
kűnn a világ.
Nyugodalmas
jóéjszakát!

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Tas-versek

Alvás

Anya,
édesem,
én olyan fáradt vagyok ma reggel,
a kicsi ujjamat sem bírom felemelni.
Látod, mindig mondom neked,
felesleges aludni,
most is hogy belefáradtam a sok alvásba.

Ki hol alszik?

**Fesd olyan színűre mindenik
pöttyöt, mint a hozzá tartozó
kép kerete.**

TÓTH ÁGNES

Csíkos pizsama

Nem kell csíkos pizsama,
Tiltakozik Sári,
Nem engedem magamat ily
Pizsamába zárni!

Nem leszek én rab, se zebra,
Ne is akarjátok,
Adjátok rám éjszakára
Inkább – a kabátot!

Pufika a madarak barátja.
Színezd ki a rajzot, és figyeld meg,
mit szeretnek a télen éhező kismadarak.

KOVÁCS RÉKA RHEA rajza

Ügyes kezek

Senki fel nem ismer, ha a jelmezbálon e mögé a maszk mögé rejtőzöl. **Osváth-Boros Jolán és Jankó Ágnes** óvónénik csoportja szabta, ragasztotta, festette, fűzte és hurkolta a **kolozsvári Vidám Vonatocska Óvodában**.

Fejér Ágota tanító néni zabolai kisdíák-jai harmonika-bohócot készítettek többféle technikával, nagy türelemmel.

Türelemért nem mennek a szomszédba **Nagy Lenke** tanító néni ivói diák-jai sem. Bizonyítja ezt papírszőnyegük, amit József Attila intése szerint szőttek: *pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen.*

Kerekes Melinda és Menyhárt Katalin kelementelki óvónők csoportjának bohócai közt nincs két egyforma, de mindenik vidám, tarka, nyalka, és legény módjára megáll a talpán.

Hajtogató-öltöztető

Eldöntötted már, milyen jelmezed lesz a farsangi mulatságon? Válogathatsz Jani ruhái közül: királyfi, csillagász, török basa, kéményseprő. Hát Bori, ő mikor a legszebb? Ha daráznak, japán kislánynak, királykisasszonynak vagy Piroskának öltözteted? A kézimunka leírását a 24. oldalon olvashatod.

A vastag vonalak mentén vágd körül, a szaggatott mentén hajtogasd a 23. és a 25. oldalt.
 Figyelj, hogy egyszerre ugyanazon jelmez eleje és háta kerüljön felülre.
 A fejdíszeket külön vágd ki, és a bevágás segítségével illeszd a babák fejére.

Nem szemét, hanem kézimunka-alapanyag. **András Mónika tanító néni** lövétei osztálya hulladék karton-körökből ragasztotta, festette a mókás figurákat.

Fordítsd meg a papírtányért – kérte **Séra Tünde tanító néni** marosszentgyörgyi diákjait, és megmutatta, hogyan ragasz-
szanak, rajzoljanak pufók bohócfejet belőle.

Ügyes kislányok, mókás pingvinek. Az egyszerű és nagyszerű kézimunkaötletet **Szodorai Melinda szilágysomlyói tanító néni** küldte nekünk.

Pillepalack paripát készítünk – szölt **Horváth Ildikó tekerőpa-taki óvó néni**. A képen látható, mennyire tetszett az ötlet a kicsiknek, és milyen kezesek lettek a lovacsák.

Farsangi táncukat ropják a fakanálbábuk. **Reich Anna-mária tanító néni** előkészítő osztályának munkái a szatmárnémeti II. Rákóczi Ferenc Iskolából.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Komposztáljunk!

Dorottya és Barnabás kiskertész nagypapától már megtanulta, mit jelent a szelektív hulladékgyűjtés: különválogatták a papírt, a fémet, a fehér és színes üvegeket. Így vitték a begyűjtő központba. De a háztartásban – főként, ha nagymama valami finomat főzött vagy süített (márpedig nagymama mindig valami finomat süített-főzött) – egyéb hulladék is akadt: zöldség-, gyümölcs- és tojáshéj, használt teafilter, kávézacc és mindenféle kartondoboz, a kemencében felgyűlt a hamu, a vázában elhervadt a virág.

Kiskertész nagypapának a tanácstalan gyerekek láttán ismét remek ötlete támadt:

– Komposztáljunk! – mondta, s már magyarázta is: – Mindezek a hulladékok, mivel természetes anyagok, hamar lebomlanak, s ha nem dobjuk a szemétbe, összegyűjthetjük, s lebomlásuk után virágfölddel keverhetjük, amit a növények nagyon-nagyon szeretnek, hiszen az ilyen földben sok-sok tápanyag van. Ezt nevezzük komposztnak. Néhány hónap múltán saját komposztba ültethetitek a virágokat!

Az unokák örömmel vágtak neki az újabb kalandnak. Nem szegte kedvüket, hogy az eredmény csak hosszú hónapok múltán látható majd. Kis vödörskébe tettek mindenfélét, amiről úgy vélték, a komposztba jó lesz. Dorottya egy nagy

Segíts a gyerekeknek válogatni: színezd a köröcskét zölddel, ha komposztálható a hulladék, s pirossal, ha nem ajánlott a komposztálóba dobni!

csontot is a vödöröcskéjébe pottyantott, de nagypapa rögtön figyelmeztette:

– Ételmaradékot, húst, olajat, zsírt vagy csontot soha ne tegyünk a komposztba, mert odavonzza a legyeket és rágcsálókat!

Dorottya és Barnabás másnap reggel a teli vödöröcskéjükkel követték kiskertész nagypapát. A kert egy félreeső, árnyékos részében nagy komposztáló láda várta őket. Egy metszőollóval nagypapa aprítani kezdte a lurkók zsákmányát, s közben mesélt nekik:

– Ne tegyünk 5 centiméternél nagyobb darabokat a komposztrakásra! Ha felaprítjuk a hulladékot, könnyebben és gyorsabban lebomlik, így hamarabb elkészül a komposzt.

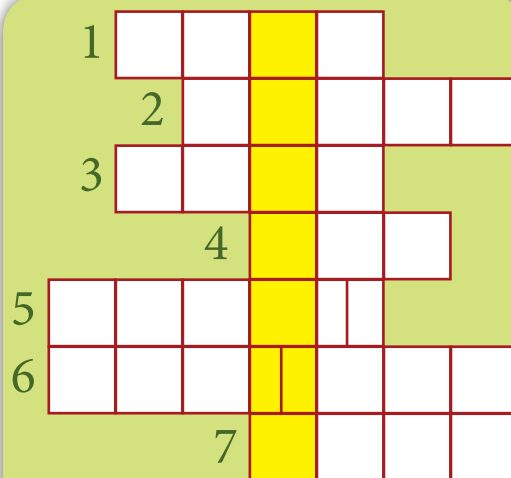
Ezentúl a két gyerek folyton a láda körül szorgoskodott: aprítottak, rétegeltek, nedvesen tartották annak tartalmát, s néha át is forgatták azt, hogy a bedobált holmik lebomlását elősegítsék. Közben megismerkedtek a komposzt lakóival is: földigilisztákat, gombákat, százlábúakat fedeztek fel. Arra is figyeltek, hogy az eldobandó csontokat ne a vödöröcskéjükbé, hanem Bukfenc kutyus táljába tegyék.

Naponta lesték, vajon milyen hulladék akad a konyhában. Lesd meg te is!

**Komposztáljatok az óvoda, iskola kertjében, udvarán!
Küldjétek róla fényképet, rajzot!**

Karikázd be azt a hulladékot, amely nagyobb 5 centiméternél, s így nem dobható be a komposztba!

Írd be a hálóba a számok szerinti sorba, mit látsz a kis képeken. A sárga oszlopban egy szó alakul ki. Vajon melyik?

1

2

3

4

5

6

7

Szárnybontó

Reggel, mikor fogat mosok,
Azon jár az eszem,
Hogy kellene megúsznom,
S majdnem meg is teszem.

Anya bezzeg
nem ússza meg,
S nekem sem engedi.
Így hát fogmosásból
Jelest adok neki.

Kurtinecz Zoé,
Szatmárnémeti

Simai Esther,
Kolozsvár

Brediceanu Denisa,
Szatmárnémeti

Portik Kriszta,
Gyergyószentmiklós

A kutya egész nap
a házat őrizte,
barátja, a ló csak ott
ült, és tétlenül nézte.
– Hé, komám,
nincs semmi dolgod?
De a ló nem szólt,
csak morgott.
– Hát mi bajod van velem? –
kérdezte a ló az ebet.
De ettől a kutya még
mérgesebb lett.
Erre a ló fogta magát,
és úgy döntött, elkerüli
ezentúl a kutyát.
Nem haragudott érte az eb,
mert lusta barátja nem
lehet annak, akit a gazdája
nap mint nap jutalmaz.

Bálint Bianca,
Szatmárnémeti

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl volt egy szegény favágó legény. Egy nap elment szerencsét próbálni. Elébe állt egy öreg ember. Ennivalót kért. Ő szívesen adott neki.

– Jó tett helyébe jót várj! – hálálkodott az öreg. – Adok neked egy furulyát, ha szükséged lesz rá, csak fújj bele, és meglátod, mire képes.

Hallja a legény, hogy a király kihirdette: annak adja a lányát és fele királyságát, aki meg tudja nevetetni a királylányt. A legény felment a palotába, és elkezdett furulyálni. A királylány táncolt, nevetett, boldog volt.

A király papot, jegyzőt hívott, és férjhez adta a lányát a szegény legényhez. Nagy lakodalmat csaptak.

Boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Tótpál Hunor, Marosvécs

Papp Dalma Réka,
Kolozsvár

Kádár Stefánia,
Szilágycseh

Sántha Orsolya,
Sepsiszentgyörgy

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy szép királylány. Azt szerette volna, hogy férjhez menjen, de az édesapja, aki maga az ördög volt, éjjel-nappal bezárva tartotta a kastélyban. Egy királyfi mégis megpróbálta megkérni az ördög lánya kezét. Igen ám, de az ördög próbára tette a fiút. Áldozatkészségről, szeretetéről és odafigyelésről kellett bizonytságot tennie. Az ördögnek tetszett a talpraesett királyfi. Hetedhét országra szóló lakodalmat csaptak. Aki nem hiszi, járjon utána.

Itt a vége, fuss el véle!

Zongor Bence, Marosvásárhely

Csipike postája

Ha Kecskebéka nem bosszant, nekem mindig jókedvem van. De a ti farsangi jókedvetek még az enyémen is túltesz. Írjátok, rajzoljátok le, és küldjétek el nekünk, hogyan mulattatok farsang farkán. Típetupa arra kíváncsi, milyen jelmezbe öltöztetek. Várjuk leveleiteket, és köszönjük azoknak, akik eddig írtak nekünk: **Pârlea Alex, Péter Maya, Szász Renáta, Olthévíz; Zsiga Laura Nataly, Egri; Kátai Dávid Áron, Börvely; Nagy Henrietta, Maroskeresztúr; Nagy Réka Bernadett, Marosvásárhely; Ványi Iringó, Rappert-Vencz Áron, Szatmárnémeti; Pap Axel, Sólyom Anna, Kraszna; Dobos Levente, Csíkkozmás; a kolozsvári Vidám Vona-tocska Óvoda, a Mesék Házikója Óvoda; a vajdakamarási óvoda; a zilahi Wesselényi Kollégium előkészítő, I.; a szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola előkészítő; a marosvásárhelyi II. Rákóczi Ferenc Líceum előkészítő; a nagyváradi Szacs vay Imre Iskola II. B; a kolozsvári János Zsigmond Unitárius Kollégium II. A osztálya; a csíkszentdomokosi előkészítő A, I. B; a szalárdi, a zabolai előkészítő, a bihar-szentjános i.; a szilágycsehi I. osztály; árpádi, dési, krasznahorváti olvasóink.**

- Farkas Mária Magdolna és Koncz Emma havadtői óvodásai rendszeresen elküldik nekünk legszebb munkáikat. Vajon hóból is felépítették a habszivacs iglut?

- Szeretettel küldjük a Szivárvány-nak farsangi csoportképünket. A zilahi Református Wesselényi Kollégium II. osztálya és Poenar-Nagy Csilla Zsuzsánna tanítónő

- A nagyszalontai Arany János Líceum I. B osztálya B. Balogh Enikő tanító nénivel együtt „bohóckodta” végig a farsangi iskolabált.

● Mi szeretnél lenni?
Gergely Erika és Farkas Andrea óvó nénik Méhecske csoportja a kolozsvári Babszem Jankó Óvodában sok kedves állatfigurát és foglalkozást elevenített meg a jelmezbálon.

● Köszönjük a változatos meséket, verseket, színezőket, amelyekkel szebbé teszik iskolai mindennapjainkat. Kővári Renáta Piroska tanítónő és tekerőpataki első osztálya

● Fülöp Hajnal tanító néni krasznahorváti kisdíákjai nem marasztalják a telet, de búcsúzóul még egyszer büszkén lefényképezték magukat havas téli festményeikkel.

Berek Dávid Szilárd,
Szilágysomlyó

● Jakab Tünde Emese másodikosai a székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceumban nemcsak a fénykép kedvéért néznek fel tanító nénijükre, hanem azért is, mert ő a példaképük.

**Bálint András
Sámuel,
Szilágysomlyó**

● Két mulatságos csapatjáték a farsangi bálra. Nektek is ajánlja **Sólyom Andrea tanítónő** és osztálya a **zilahi M. Eminescu Iskolából**. A szabályt elárulják a képek.

● Szorgosak, ügyesek, vidámak – így jellemezte másodikosait **Székely Anna tanító néni** a **nagyvárad** **Szacs vay Imre Iskolából**.

● **Györgyi Dalma tanító néni** **makfalvi** osztálya egy óriási szánkóversennyel búcsúztatta a telet. Bárcsak minden iskola mellett lenne egy ilyen sziporkázó, havas domboldal!

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

**E lapszám
támogatói:**

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

• **Tepfenhart Borbála és Botos Enikő** óvónők Napsugár csoportja a **szatmárnémeti** Varázskastély Óvodában a szülőkkel közösen teremtett igazi vadnyugati hangulatot a farsangi mulatságon.

Sata Balázs,
Szamosújvár

• **Kőrösi Mária** tanító néni **szalárdi** kisdiákjait télenyáron színes mesevilág veszi körül. Ennek megteremtésében a Szivárvány gyermeklap is segít.

Farkas Hanna,
Kolozsvár

• **Szabó Ágnes, Barabás Krisztina és Szabó Judit** szalacsi óvó nénik mindent megtesznek, hogy óvodásaik boldogak legyenek a farsangi bálon és a hétköznapi életük során.

Címlap:
SZABÓ
ZELMIRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XLI. évfolyam, 432. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Bartha Anita,
Tordaharaszto

Bartha Albert
Roland, Dés

Deák Rebeka,
Szászrégen

Szász Hadassa,
Kolozsvár

Barabás Tamás,
Marossárpatak

Dálya Balázs,
Marosvásárhely

Ára 4 LEJ

